

Lokalt Partnerskab

Partnerskabsprojektet – Virksomhedsskolen i Aarhus

I sidste Nyhedsbrev fortalte Klaus Goldschmidt Henriksen om Partnerskabsprojektet og nogle af de tanker, der ligger bag; at man sammen lægger trædesten ud for unge, så de får lettere ved at gå vejen fra produktionsskolen til arbejde og uddannelse. I dette nummer fortæller Ilse Fogtmann om Den Byggefaglige Virksomhedsskole i Aarhus, der er en del af projektet. Her laver man bogstavelig talt skole/produktionsskoleværksted for de unge midt på en stor byggeplads. Ilse Fogtmann, der er UU vejleder, og Thomas Ogola, værkstedslærer på Århus Produktionsskole, er de to kernemedarbejdere på Virksomhedsskolen.

Virksomhedsskolen startede i august 2012 i tilknytning til bygningen af Dokk1 - det nye Multimediehus på Århus Havn. Her havde man ved byggekontraktens indgåelse lavet en social klausul. Det dannede udgangspunkt for projektet, hvor det i den første tid især var struktørarbejde, de unge deltog i. Senere er der kommet andre byggetekniske fag til; vvs'ere, elektrikere, malere, tagdækkere og i foråret 2014 etableredes yderligere en afdeling i Skejby i forbindelse med byggeriet af Det Nye Universitetshospital. I efteråret 2014 blev Virksomhedsskolen en del af partnerskabsprojektet, som den havde været en af inspirationerne til.

Ilse Fogtmann: Noget af det allervigtigste at sige om projektet er, at det bygger på samarbejde mellem forskellige partnere, og alle er nødt til at bidrage på lige fod, hvis det skal lykkes. Modellen er et firkløver bestående af 4 ligeværdige partnere; en offentlig institution, der i dette tilfælde er kommunen og UU, en privat virksomhed, i dette tilfælde NCC og efterhånden også deres underleverandører, og to uddannelsesinstitutioner; produktionsskolen og erhvervsskolen.

Alle bidrager, men alle får også noget ud af det. På den måde er det en Win Win Win situation. UU er en central part, idet det er dem, der rekrutterer målgruppen og laver uddannelsesplaner, og til gengæld får de unge videre i uddannelse og job. Indtil nu er 50 unge kommet i uddannelse, heraf har 18 fået læreplads hos NCC eller en underleverandør. NCC lægger byggeplads og arbejdssjak til. Til gengæld får de mulighed for at spotte kommende gode lærlinge, der er engagerede og motiverede, og så får de ikke mindst promoveret sig som en virksomhed med et socialt ansvar. Produktionsskolen lægger en faglærer til, og det er her, de unge er indskrevet, så de også har et forsørgelsesgrundlag. Aarhus Tech, nærmere bestemt Center for byggeri, er aftagere af de unge og får super motiverede elever, der ved, hvad de går ind til.

Men hvad er det, der griber de unge, hvorfor kunne de ikke bare være i praktik på en byggeplads, eller for den sags skyld i produktionsskolens øvrige værksteder?

IF: På nogle områder, er det jo også som en praktikplads, men dertil kommer det fællesskab, de unge også har, de er ikke alene. Hvis vi ser på, hvad der motiverer dem, så er noget af det vigtigste måske at de får det, man kunne kalde 'passende udfordringer'. De får lov at lære i praksis, hvilket passer dem meget bedre end at sidde på skolebænken. Og så er de med til at bygge noget rigtigt, et hus her på havnen, et sygehus i Skejby. De arbejder i et sjak, hvor de bliver taget alvorligt, og der bliver stillet forventninger til dem. Det betyder, at opgaven bliver meningsfuld for dem – de ser nytteværdien af den. Og det motiverer dem igen til at lære teoretisk, hvad de jo skal kunne, hvis de skal videre på en erhvervsuddannelse.

Meget af det ligner jo pædagogikken på de øvrige værksteder på produktionsskolen, men man kan sige, at konturerne her er meget skarpere og konsekvenserne tydeligere. Samtidig har eleverne alligevel Thomas – faglæreren – i baghånden, hvis der er noget, de ikke helt magter.

Og hvordan tager sjakkene så imod dem?

IF: Her er det utrolig vigtigt, at Thomas hele tiden har fingeren på pulsen. Det er ham, der laver aftalerne med sjakkene, og f.eks. gør dem opmærksomme på, hvilke udfordringer en ung har. Han taler lige ud af posen, og sjakkene accepterer ham. Så Thomas er virkelig en kerneperson i Virksomhedsskolen. Nogle gange kan det være svært for en sjakbajs at forstå, at det ikke er ham selv, der har det fulde ansvar for den unge og hans tid. Og at den unge mand f.eks. også går fra arbejdet i sjakket, fordi han følger en almenundervisning som en del af sin forløbsplan. Vi har faktisk lige lavet en folder til samarbejdspartnerne, så roller og ansvarsfordeling er helt klare.

Der er jo stor interesse for projektet. NCC har taget modellen med videre til andre byggepladser, bl.a. til byggeriet af Havneholmen på Ø3 i Aarhus, og til Frederiks Plads. Og også i renoveringen af Gellerup, er Virksomhedsskolen tænkt ind.

IF: Ja, men der er en ting, man skal gøre sig helt klart: Det er hårdt arbejde at balancere mellem en arbejdskultur, hvor der skal tjenes penge og en produktionsskolekultur, som har de unges læring i centrum. Men med et godt samarbejde kan det lade sig gøre, hvilket vi har bevist. Derudover er det faktisk heller ikke helt let at rekruttere de rigtige unge til projektet. Det er klart, at det her er for unge, der er interesseret i håndværk, og som er så tilpas modne, at de kan se meningen med det. Det er helt klart målet for os, at få dem videre i en erhvervsuddannelse, eller en EGU, hvis det er mere realistisk.

På projektets hjemmeside, kan man læse om nogle af de unge på Virksomhedsskolen. Det er gennemgående i deres fortællinger, at det praktiske arbejde og at blive accepteret i et arbejdsfællesskab er noget af det, der rykker! De finder ud af, hvad de interesserer sig for og er gode til, de får en chance for uddannelse, og det bliver muligt for dem at flytte fokus væk fra eventuelle personlige problemer. Læs deres historier her: <http://www.partnerskab.net/#!virksomhedsskolen/c17xs>